

1. Indledning

Loven har til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende nr. L 376 af 27. december 2006, s. 36) i det følgende benævnt ”servicedirektivet” eller ”direktivet”. Direktivet gennemføres desuden blandt andet i lov om ændring af næringsloven, markedsføringsloven, erhvervsfremmeloven og forskellige andre love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område.

Lovens hovedformål er – i overensstemmelse med servicedirektivet – at sikre et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser, hvor der er ligevægt mellem på den ene side markedsåbning og på den anden side bevarelse af offentlige tjenesteydelser og arbejdsmarkedsnæssige og sociale rettigheder samt forbrugerrettigheder under hensyntagen til bl.a. den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed, den offentlige orden og miljøet. Lovens formål er for det første at fjerne unødvendige handelshindringer, at lette adgangen til at etablere virksomhed i Danmark og at lette adgangen til at levere tjenesteydelser i Danmark på midlertidig basis, dvs. uden at have etableret virksomhed i Danmark. Herudover skal loven forbedre det administrative samarbejde med de andre EU/EØS-lande og lette udenlandske servicevirksomheders mulighed for at starte virksomhed i Danmark ved hjælp af en kvikskranke.

Et mere åbent indre marked for tjenesteydelser er vigtigt for at fremme økonomisk vækst og jobskabelse både i Danmark og i resten af EU. På nuværende tidspunkt hindrer en række barrierer på det indre marked tjenesteydere specielt små og mellemstore virksomheder (SMVer) i at udstrække deres aktiviteter ud over de nationale grænser og drage fuld fordel af det indre marked. Undersøgelser viser, at disse barrierer er ganske betydelige. Servicesektoren udgør eksempelvis 70 % af BNP og beskæftigelsen i EU, men kun 20 % af handlen mellem EU-landene. Dette svækker konkurrenceevnen på verdensplan for europæiske tjenesteydere. Det er en forudsætning for at øge væksten i EU's økonomi, især hvad angår beskæftigelse og investeringer, at der skabes et mere åbent marked med færre hindringer for at udbyde tjenesteydelser på tværs af grænserne i EU.

Med denne lov foreslås det at gennemføre dele af servicedirektivets kapitler om administrativ forenkling, etableringsfrihed for tjenesteydere, fri bevægelighed for tjenesteydere, kompetente myndigheders forpligtelse til at acceptere dokumenter til brug for sagsbehandling udstedt i andre EU/EØS-lande, kom-

petente myndigheders pligt til administrativt samarbejde med myndighederne i andre EU/EØS-lande, indrapportering til Europa-Kommissionen af nye regler om tjenesteydere samt oprettelse af en kvikskranke for tjenesteydere. Loven gennemfører også to af servicedirektivets oplysningskrav for tjenesteydere.

Loven fastslår desuden en række rettigheder for tjenesteydere og tjenestemodtagere.

Servicedirektivet skal være gennemført i national ret senest den 28. december 2009.

2. Direktivet om tjenesteydelser i det indre marked

2.1. Formål og anvendelsesområde

Servicedirektivet er vedtaget med hjemmel i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særligt artikel 47, stk. 2, 1. og 3. punktum, og artikel 55. Direktivet blev vedtaget i december 2006 med kvalificeret flertal i Rådet i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251. Danmark stemte for forslaget.

Servicedirektivet er et horisontalt direktiv, som kodificerer og supplerer den gældende generelle og sektorspecifikke EU-lovgivning, der gælder for tjenesteydelser, dvs. servicevirksomhed som f.eks. de ydelser, der leveres af ejendomsmæglere, el-installatører, advokater, håndværkere, dyrlæger, erhvervsdykkere og revisorer. En række forhold er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, herunder arbejdsretlige bestemmelser, sundhedsydelser, herunder farmaceutiske tjenesteydelser, sportydelser og en række sociale tjenesteydelser. Servicedirektivet indeholder desuden et forrangsprincip. Det vil sige, at bestemmelser i anden fællesskabslovgivning om særlige aspekter af adgangen til eller udøvelsen af servicevirksomhed inden for særlige områder eller særlige erhverv har forrang for servicedirektivet i tilfælde af modstridende bestemmelser.

Direktivets formål er at sikre et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser med henblik på at forbedre rammerne for vækst og beskæftigelse i EU. Direktivet indeholder en række forskellige bestemmelser, som skal forbedre det indre marked for tjenesteydelser:

- a) Hindringer for tjenesteyderes, dvs. servicevirksomheders etableringsfrihed og hindringer for den fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne skal reduceres. Direktivet fastlægger en ramme for indholdet af tilladelsesordninger og krav, som kompetente myndigheder må stille til tjenesteydere og tjenestemodtagere. Hver medlemsstat skal des-